

Kari Marklund lämnar efter åtta år

Efter åtta år som ordförande för Svenska Handikappidrottsförbundet och Sveriges Paralympiska kommitté lämnar Kari Marklund ordförandeklubban vidare i samband med Förbundsmötet i Göteborg.

– Jag har haft en oerhört bra tid i SHIF/SPK men jag fyller 73 år i år. Nu är det dags för någon yngre att ta vid.

Kari Marklund har haft olika ledaruppdrag inom idrotten sedan 16 års ålder. Han har varit ordförande i Svenska Basketbollförbundet och medlem i dess styrelse i olika omgångar. Men åtta år är den längsta tid han stannat på ett och samma uppdrag.

– När jag började tänkte jag en period på fyra år. Sedan blev jag övertalad att stanna två år till och därefter ytterligare två år. När jag fick frågan om att fortsätta efter de fyra första åren var vi inne i en utvecklingsprocess som bara startat. Andra gången kände jag att jag ville föra arbetet ytterligare lite framåt. Nu känner jag att det räcker.

Fotboll, bandy och bordtennis är andra idrotter som Kari Marklund varit engagerad i. När han 2003 fick frågan om han ville bli ordförande i Svenska Handikappidrottsförbundet så var det ett för honom tämligen nytt område.

– Jag visste ganska mycket om rullstolsbasket från min tid i Basketbollförbundet och om ridning eftersom min dotter var med i en ridklubb med ridning för personer med funktionsnedsättning.

– Men det var en stor överraskning när valberedningen ringde och frågade våren 2003. Det som var viktigt att ta reda på var hur organisationen såg ut. När jag fick pappren såg jag att det varit en turbulent tid. Det var en extra kick att det fanns mycket att göra.

Gemensam värdegrund

Det har varit åtta händelserika år. Med Förbundsmötet 2003 i Östersund startade ett genomgripande förändringsarbete som bland annat landat i en gemensam värdegrund. Det är en av de viktigaste uppgifterna som engagerat hela förbundet.

På frågan om han vill lyfta fram några andra viktiga händelser, kommer svaret snabbt.

– Stormötena. Då vi verkligen fokuserat på att lyssna på medlemmarna, våra föreningar. Det är för medlemmarna vi finns till och det måste vi hela tiden vara medvetna om och ha förståelse för.

Att vara förbundsordförande är ett tidskrävande jobb. Det är många resor och många möten, många diskussioner och beslut. När Kari Marklund blev ordförande hade han precis gått i pension och lämnat uppdraget som landshövding i Norrbotten.

– Att jag inte jobbat har gjort att jag kunnat ägna mer tid åt uppdraget än någon som fortfarande arbetar. Det tror jag har varit bra. Dessutom, om man varit oerhört aktiv i sitt liv är det svårt att bara klippa när man blir pensionär. Nu har jag haft en trevlig tid som juniorpensionär.

– Jag lärde mig tidigt i livet att planera min tid och det har jag haft stor nytta av. Sedan är jag ganska bra på att skapa tillit, att vara coach och inte jobba ihjäl mig själv.

Coach- eller ledarkunskaperna har han skaffat sig genom engagemanget i idrotten och de har kommit väl till pass också utanför idrotten. Han pekar ut tre hörnstenar i ett gott ledarskap – oavsett om det är i idrotten eller yrkeslivet.

– Att utveckla individen, att hjälpa människor att göra sitt bästa och känna att de gjort sitt bästa och att få människor att jobba tillsammans.

Idrotten i fokus

Om det är idrottsbakgrunden eller inte. Men för Kari Marklund har det från starten som förbundsordförande varit viktigt att sätta idrotten i fokus.

– Alla måste förstå att det är idrott som vi arbetar med.

Därför välkomnar han också att SHIF/SPK får del av idrottens samlade elitstöd på samma villkor som andra specialidrottsförbund. Förbundet har dessutom både representanter i elitstödet styrgrupp och operativa grupp.

Det visar att också omvärldens inställning till handikappidrotten förändrats och det har varit viktigt för Kari Marklund.

– Vi har jobbat med idrottsrörelsen och det har hänt saker. SOK pratar med och om oss idag. Men det finns fortfarande en del förbund som vi får jaga.

Jagat eller legat på har Kari Marklund gjort under åren. I alla sammanhang

där det blir fel eller när någon glömmer nämna SHIF/SPK då reagerar han. Och då spelar det ingen roll om det gäller Riksidrottsförbundets ordförande eller Sveriges idrottsminister.

– Jag har lagt mig vinn om att om någon skriver något tokigt eller glömmer att nämna handikappidrotten då skickar jag ett mejl eller hör av mig.

Och det har haft effekt.

– Ja, skrattar han, nu vet de att jag hör av mig om det blir fel.

Förbundet har haft en lysande utveckling. Omsättningen har ökat kraftigt och uppmärksamheten har stadigt växt. 2008 var året när Jonas Jacobsson som förste idrottare med funktionsnedsättning blev Bragdmedaljör och SHIF/SPK utsågs till Årets förbund. I år blev förbundet nominerat till Gyllene Hjulet som är sponsrings- och eventbranschens hedersutmärkelse.

Bättre samarbete

Samarbetet och kommunikationen internt inom förbundet har också blivit bättre, tycker Kari Marklund. Med medlemmarna, med idrottskommittéerna och med distrikten. Men också externt med andra specialidrottsförbund, Riksidrottsförbundet och regeringen har kommunikationen förbättrats. Kari Marklund talar om tillit och tilltro till SHIF/SPK.

Ett annat exempel är det nordiska samarbetet.

– Vi har ökat vårt samarbete och har alltid gemensamma möten innan de stora IPC-mötena, där vi kan diskutera ihop oss och föra fram frågor gemensamt.

Ett sådant exempel är vägen tillbaka till Paralympics för idrottare med utvecklingsstörning.

– Vi i Nord HIF var oerhört engagerade i att lösa den frågan och att de skulle vara delaktiga i Paralympics.

Nu blir London de första spelen sedan Sydney 2000, där idrottare med utvecklingsstörning får delta.

Lämnar inte idrotten

En annan organisation för idrottare med utvecklingsstörning har också blivit en del av SHIF/SPK. Special Olympics som arbetar med bredd- och motionsidrott.

– Vi tycker det är bra om Special Olympics är en del av svensk idrottsrörelse. Men vi var tvungna att övertyga organisationen Special Olympics att det måste vara en folkrörelse i Sverige. Det passar inte in med den franchise-modell man har. Vi fick med oss Danmark och Island och så småningom mjuknade Special Olympics internationellt.

Minst lika svårt var det att övertyga alla inblandade i Sverige om att den bästa lösningen var att låta Special Olympics gå in i förbundet.

– Vi fick jobba ända in på mållinjen, minns Kari Marklund.

Nu lämnar Kari Marklund över ordförandeklubban. Det känns inte så svårt, tycker han.

– Nej, jag har inga problem med att lämna. Allt det jag varit med om har gett mig många och goda minnen.

Dessutom lämnar han inte handikappidrotten.

– Jag tränar ungdomar i bordtennis i Linköpings HIF och jag har haft samtal med Torsten Karlsson om att hjälpa till inom goalballen.